

REGÉLŐ FELVIDÉK

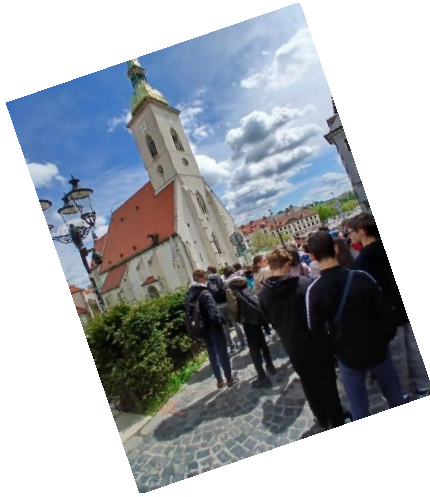
Határtalanul program 2026.04.20-24.

HAT-KP-1-2025/1-000396

1. nap: Pozsony

Kora reggel indultunk Nagykanizsáról. Nagy izgalommal rendezgettük csomagjainkat, és foglaltuk el a helyünket a buszon. Bár hosszú volt az út Pozsonyig, mégsem unatkoztunk. Vártuk, hogy mikor lépünk át majd a határon. Pozsony majdnem olyan, mint Budapest, hiszen sokáig a fővárosunk is volt a török miatt. Magyarország egykori koronázó fővárosa, ahol megtudtuk Júliától, aki az ottani idegenvezetőnk volt, hogy 11 királyt koronáztak a Szent Márton dómba, melynek tornyát 3 mázsás aranyozott korona díszíti. Érdekes volt keresni kicsi rézkoronákat az "aranyúton", amelyen a királyok vonultak a koronázáskor. A belváros utcáin felfedeztük a reformkori országgyűlések színhelyét, az egykori országgyűlések házát, a Prímási Palotát, Óváros-házat, Kék-templomot. Felsétálva a Várhoz gyönyörű kilátás tárult elénk. Érdekes volt felfedezni a mai Pozsonyt innen. Különös hidat láttunk, amelynek pillérrén UFO – szerű kilátó van. Sétánk közben az egyik sarkon különös szobrot fedeztünk fel: egy csatornából kinéző alakot. Megtudtuk, hogy megsimogatva a fejét kéressel fordulhatunk hozzá, ha nem áruljuk el senkinek, akár teljesíti is. Szorgalmasan mindannyian meg is simiztük. Városnézés közben megálltunk egy kis pihenőre a város híres fagyizójánál. A városkapun keresztül vettünk búcsút az óvárostól, és indultunk már késő délután a szállásunkhoz, amely Deákin volt.

2. nap: Bányavárosok

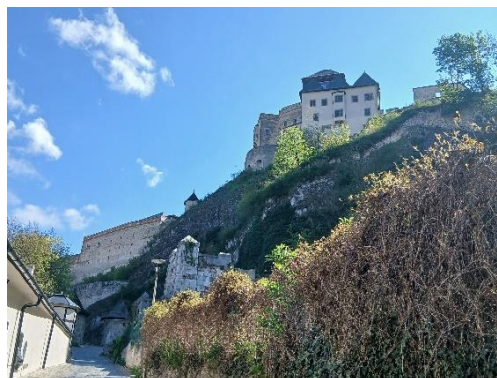
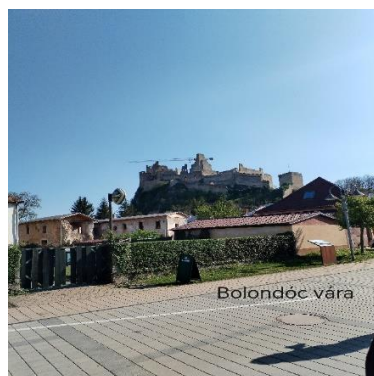
Reggeli után, az UNESCO világörökség listán szereplő festői kisvárosba, **Selmecebányára** látogattunk el, mely egykoron Európa ezüstitbányászatának központja volt. Kissé csípős reggel fogadott is minket. Először a Kamaraházat néztük meg, amely ma Bányászati Múzeum. A hagyományos kiállításon megtudtuk, hogy Szent Borbála, a bányászok védőszentje. Innentől Borit, az osztálytársunkat kértük segítségül a városnézéskor, ha tú meredek lett az út vagy nehezünkre esett már felmászni a várhoz. A gimnázium falánál megemlékeztünk Petőfi Sándorról, aki egy rövid ideig diákoskodott itt. Alföldiként biztos megszenvedte mindennap, hogy ilyen meredek úton jut el az iskolába. Nem is tartozott a kedvenc emlékei közé az itt töltött év. Tovább indultunk egy kis kitérővel **Zólyom** várához, ahol megemlékeztünk a reneszánsz költőnkéről, Balassi Bálintról. Emléktábláját is megkoszorúztuk. Majd városnéző séta következett a Felvidék legszebb főterén **Besztercebánya** belvárosában: Mátyás-ház (egykori királyi szálláshely), Mária-szobor, Óratorony, Thurzó-ház. Szabad programként felfedeztük a fagyizót és cukrászdáit is. Este vidám beszélgetésekkel idéztük fel a nap eseményeit.

3. nap: Vártúrák

Reggeli után, felszerelve az ebédsomagunkkal indultunk **Bolondóc** várához. Ilyen néven nem tudtuk, hogy melyik vár lesz. Ám kiderült nagyon is ismerhetjük a mondákból. Hiszen nem más ez, mint a híres Beckó vára! Felmenni nem tudtunk, mert felújítási munkák miatt zárva volt. Innen **Trencsénbe** látogattunk el. A monumentális várba szinte meredeken kellett feljutni. Egykor Csák Máté erődítménye volt, s olyan történelmi személyekkel fonódott össze története, mint Károly Róbert, Nagy Lajos vagy Zsigmond. Károly Róbert királyunk vele sohasem ütközött meg, mert idős kora miatt meghalt. Meg is állapítottuk, hogy a majd 90 éves Csák Máté hogyan térhetett haza a várába, mivel embert próbáló feljutni ide! Ám mi sem maradtunk szégyenben ami az erőpróbát illeti, hiszen ezután túráztunk **Jókő** várának romjaihoz. Pihenésként hazafelé, mármint a szállásunkhoz, Deákihoz, megálltunk Nagyszombaton. A kora esti egyetemi város hangulatát a belvárosban élveztük.

4. nap: Csallóköz

Dél előtt látogatást terveztünk a **deáki** románkori Nagyboldogasszony templomba. Ám történt egy kis malőr! Sofőr bácsinknak csak annyit mondtunk, hogy várnak a templomnál minket egy találkozóra, de azt nem tudattuk vele, hogy a katolikus templomnál. Meg is érkeztünk egy templomhoz, de a reformátushoz! A lelkész úr a hirtelen betoppánásunk ellenére, nagyon kedves volt, és mesélt a magyarság helyzetéről, közösségükről.

Azért eljutottunk a volt bencés templomhoz is, ahol szeretettel fogadott bennünket a sekrestyés bácsi és egy helytörténész néni. Megtudtuk tőlük, hogy miért is ilyen híres az ő templomuk: itt találták meg a Halotti beszédet, az első magyar szövegemlékünket!

Hamarosan indultunk a KisDuna partján álló **dunatőkési** - vízimalom megtekintésére, ahol a kiállításon betekintést nyerhetünk a környékre jellemző vízimalmok működésébe.

Megálltunk Csallóköz központjában, az egyik legmagyarabb településen, **Dunaszerdahelyen**. A belvárosi séta után délután kirándulást tettünk **Bősre**, ahol a vízierőművet tekintettük meg. A kissé szeles idő ellenére kivártuk a hajószilip működését.

5. nap: Búcsú a Felvidéktől

A reggeli összepakolás után elkészítettünk a szállásadóinktól és **Gútára utaztunk**, a Kis-Duna régi medréhez, a reformkori hajómalom műszaki műemlékének és Közép-Európa leghosszabb fahídjának megtekintésére.

Látogatásunk a Felvidék egyik legnagyobb és legjelentősebb műemlékében folytatódott, a **komáromi** erődben. Már elkezdték a felújítását, de még sok a feladat. Az egyik legnagyobb élményünk is itt történt velünk! Egy sötét alagúton kellett végigmenni bátorság próbatételként. Félelmetes és izgalmas volt.

Komárom városban sétáltunk és megemlékeztünk híres szülöttéről, Jókai Mórról is. Klapka György szobránál meghallgattuk az óratorony daljátékát is.

Fáradtan, de élményekben gazdagon érkeztünk haza, **Nagykanizsára**.

***FELVIDÉKI BARANGOLÁSUNK,
IGAZI BAKANCSLISTÁS ÉLMÉNY VOLT!***